YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa T-88/00,

Mag Instrument Inc., kotipaikka Ontario (Amerikan Yhdysvallat), edustajinaan asianajajat A. Nette, W. von der Osten-Sacken, H. Stratmann, G. Rahn ja U. Hocke, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään A. von Mühlendahl, E. Joly ja S. Bonne,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 14.2.2000 tekemän päätöksen (asiat R-237/1999-2—R-241/1999-2), jolla se kieltäytyi rekisteröimästä viittä kolmiulotteista, taskulamppujen muodosta koostuvaa tavaramerkkiä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos,

kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 13.4.2000 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.8.2000 jätetyn vastineen,

pidettyään 31.5.2001 istunnon,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja jätti 29.3.1996 yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla kolmiulotteisia yhteisön tavaramerkkejä koskevat viisi hakemusta sisämarkkinoiden harmonisointivirastoon (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä virasto).

2 Rekisteröitäviksi haetut kolmiulotteiset tavaramerkit ovat kantajan myymien lieriömäisten taskulamppujen muotoja.

3 Kantajan 18.11.1997 tältä osin tekemien muutosten jälkeen tavarat, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyn Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, luokkiin 9 ja 11, ja ne vastaavat seuraavia kuvauksia: "valaisinlaitteiden tarvikkeet, erityisesti taskulamppujen" ja "valaisinlaitteet, erityisesti taskulamput, mukaan lukien edellä mainittujen tavaroiden osat ja tarvikkeet".

4 Hakemusten tutkijana toiminut virkamies hylkäsi kolmella 11.3.1999 tehdyllä ja kahdella 15.3.1999 tehdyllä päätöksellä hakemukset asetuksen N:o 40/94 38 artiklan perusteella siitä syystä, että rekisteröitäviksi haetuilta tavaramerkeiltä puuttui erottamiskyky.

5 Kantaja teki 11.5.1999 virastolle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisen valituksen kustakin tutkijan tekemästä viidestä päätöksestä.

6 Nämä valitukset hylättiin 14.2.2000 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

7 Tässä päätöksessä valituslautakunta muistuttaa ensin asetuksen N:o 40/94 4 artiklan sisällöstä ja toteaa sitten, että — käytön puuttuessa — jotta tavaran pelkkä muoto voisi olla tavaran alkuperän osoittava erottamiskykyinen merkki, tämän muodon ominaispiirteiden on erottava riittävästi tavaran tavanomaisesta muodosta, jotta mahdollinen ostaja heti ymmärtäisi sillä osoitettavan tavaran alkuperää eikä esitettävän itse tavaraa. Valituslautakunta on lisäksi katsonut, että jos muoto ei riittävästi eroa tavaran tavanomaisesta muodosta ja jos mahdollinen ostaja siis ymmärtää sillä ainoastaan esitettävän tavaraa, tällöin tämä muoto on kuvaava ja kuuluu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan samalla tavoin kuin sana, joka muodostuu yksinomaan tavaran nimestä. Valituslautakunnan mukaan keskeinen kysymys on se, osoittaako jonkin nyt rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin ulkomuoto heti taskulamppujen keskiverto-ostajalle, että kyse on taskulampusta, jolla on tietty alkuperä, vai osoittaako se pelkästään, että kyse on taskulampusta. Valituslautakunta lisää yhtäältä, että se seikka, että kantajan tavaroilla on houkutteleva muoto, ei välttämättä tarkoita sitä, että tämä muoto olisi jo itsessään erottamiskykyinen. Toisaalta se toteaa, että se seikka, että jokin merkki on 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan hylättävä erottamiskyvyn puuttumisen vuoksi, ei tarkoita sitä, että sellainen tavaramerkki, joka on aivan vähäisessä määrin erottamiskykyinen, olisi rekisteröitävä. Valituslautakunta katsoo, että jo asetuksesta N:o 40/94 itsestään johtuu, että vaadittavan erottamiskyvyn on oltava sen asteista, että tavaramerkki voi toimia alkuperän osoittajana. Valituslautakunta

toteaa lopuksi, että kunkin muodon houkuttelevista ominaisuuksista huolimatta yksikään niistä ei ole myötäsyntyisesti erottamiskykyinen taskulampun keskiverto-ostajan kannalta katsoen (riidanalaisen päätöksen 11—18 kohta).

Asianosaisten vaatimukset

8 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

10 Kantaja vetoaa kannekirjelmässään neljään kanneperusteeseen. Koska kantaja on istunnossa ilmoittanut luopuvansa kolmesta kanneperusteesta, ainoastaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellistä soveltamista koskeva kanneperuste on tutkittava.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

11 Kantaja väittää ensiksi, että periaatetta, jonka mukaan tavaramerkki on erottamiskykyinen silloin, kun sen voidaan ymmärtää osoittavan tavaran olevan peräisin tietystä yrityksestä, sovelletaan myös kolmiulotteisiin merkkeihin.

12 Sitten kantaja väittää ensiksikin, että rekisteröitäviksi haetuilta tavaramerkeiltä ei puutu erottamiskykyä.

13 Tältä osin kantaja esittää useita perusteluja sen tueksi, että, toisin kuin virasto väittää, taskulampuilla ei ole mitään "tavanomaista muotoa" ja että rekisteröitäviksi haettuja tavaramerkkejä vastaavat muodot eivät ole taskulappujen "yleisiä muotoja".

14 Kantaja väittää, että asetuksessa N:o 40/94 asetetaan kolmiulotteisten tavaramerkkien erottamiskyvylle ainoastaan se edellytys, josta säädetään saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, ja että tämän lisäksi näiden merkkien rekisteröinnille ei ole asetettu muita esteitä.

15 Kantaja katsoo, ettei riidanalaisessa päätöksessä ole mainittu niitä perusteita, joita kolmiulotteisen tavaramerkin on noudatettava, jotta sitä voitaisiin pitää erottamiskykyisenä. Kantaja toteaa erityisesti, että valituslautakunta ei millään tavoin perustele toteamustaan siitä, että taskulampun muodolta puuttuu erottamiskyky. Lisäksi valituslautakunta jättää mainitsematta, missä tapauksessa keskiverto-ostaja voi katsoa taskulampun muodon osoittavan tavaran alkuperän. Lautakunta toteaa virheellisesti, että ilmaisulla "erottamiskyvyn puuttuminen" ei tarkoiteta sitä, että jokainen merkki, joka on vähänkin erottamiskykyinen, olisi rekisteröitävä. Se ei myöskään ilmoita syitä sille, miksi rekisteröitäviksi haettujen merkkien erottamiskyky ei yllä sille tasolle, joka vaaditaan, jotta merkin voitaisiin katsoa osoittavan tavaran alkuperän. Näin menetellessään se asettaa kolmiulotteisten tavaramerkkien erottamiskyvylle ankarammat edellytykset kuin muiden merkkien erottamiskyvylle.

16 Kantaja katsoo sitä vastoin, että tavaroiden muodon tiedostamattoman havaitsemisen aiheuttamien tunnetilojen vuoksi tämä muoto vaikuttaa suoraan ja sillä on suurempi erottamiskyky kuin sanamerkeillä. Tästä seuraa, että kolmiulotteisten tavaramerkkien erottamiskyvylle on asetettava lievemmät edellytykset kuin sanamerkkien erottamiskyvylle tai niiden on oltava korkeintaan samat muihin merkkityyppeihin sovellettavien edellytysten kanssa. Tavaramerkkisuoja voidaan siis evätä vain silloin kun merkiltä "puuttuu erottamiskyky", koska vähäinenkin erottamiskyky riittää rekisteröinnin esteen välttämiseen.

17 Toiseksi osoittaakseen, että rekisteröintihakemusten kohteina olevat merkit ovat erottamiskykyisiä, kantaja esittää tiettyjä seikkoja, joita valituslautakunta ei ole käsitellyt.

18 Tältä osin kantaja viittaa ensinnäkin professori Stefan Lengyelin laatimaan, kyseisten taskulamppujen muodon omaperäisyyttä, luovuutta ja erottamiskykyä koskevaan asiantuntijalausuntoon ja ehdottaa, että tätä henkilöä kuultaisiin todistajana. Tämä asiantuntija esittää mielipiteensä muun muassa kantajan

kehittämästä lamppumallistosta (Mag-mallisto), joka on merkittävä esimerkki sellaisista teknisesti korkealaatuisista tavaroista, joissa niiden perusominaisuutena oleva semanttinen funktio toteutuu esteettisessä muodossa. Hän katsoo, että vaikka koko Mag Lite -tuotesarjalle onkin ominaista muotojen sopusointuisuus, kullakin näistä tuotteista, myös "Solitaire"-taskulampulla, on sille ominainen erottamiskyky. Hän esittää mielipiteensä myös Mini Maglite- ja Mag Lite -nimisistä lampuista.

19 Sen seikan tueksi, että rekisteröitäviksi haettujen muotojen erottamiskyky on kansainvälisesti tunnustettu, kantaja esittää tämän jälkeen useita seikkoja, muiden muassa sen, että useissa teoksissa viitataan kyseisiin lamppuihin, että niitä on eri museoiden kokoelmissa ja että niille on myönnetty kansainvälisiä palkintoja.

20 Kolmanneksi kantaja lainaa useiden tuomioistuinten antamia päätöksiä, joissa Mini Maglite -nimisen lampun on katsottu olevan erottamiskykyinen.

21 Neljänneksi kantaja väittää, että osoituksena siitä, että rekisteröitäviksi haetut tavaramerkit pystyvät osoittamaan tavaran olevan peräisin tietystä yrityksestä, on lisäksi se, että kyseisten taskulamppujen muotoja on käytetty apuna alkuperää ilmaistaessa. Kuten *Faux ou vrais — Les grandes marques et leurs copies* -nimisestä ranskalaisesta julkaisusta ilmenee, kantajan alkuperäisten mallien jäljitelmien ilmestyminen markkinoille aiheutti markkinoilla suurta epävarmuutta, jonka seurauksena kantajan jälleenmyyjille lähetettiin korjattaviksi heikkolaatuisia jäljitelmiä, minkä kantajan esittämät kahden asianajajan antamat ilmoitukset vahvistavat. Lisäksi kantaja huomauttaa edellä mainitussa julkaisussa todettavan, että sellaista Maglite-jäljitelmää, jossa olisi alkuperäinen merkki, ei ole koskaan löydetty. Tästä voidaan päätellä olevan riittävää, että jäljitelmän valmistaja jäljittelee lampun muotoa, joka on erottamiskykyinen eli osoittaa kuluttajalle tavaran olevan peräisin tietystä, eli kantajan, yrityksestä.

22 Jäljitelmien valmistajat ovat lisäksi usein mainostaneet tavaroitaan Mag Lite -taskulamppujen alkuperäisen mallin avulla, kuten eräs urheiluvälinekauppa, joka vuonna 1996 kerskui näiden lamppujen jäljennöksellä todeten, että se "on muotoiltu Mag Lite -kulttilampun tavoin".

23 Viidenneksi ja viimeiseksi kantaja toteaa, että myös kansalliset viranomaiset ovat tunnustaneet kantajan taskulamppujen muotojen erottamiskyvyn, koska ne on jo rekisteröity Euroopan unionin useissa eri maissa (Saksa, Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta, Benelux-maat) sekä Yhdysvalloissa ja Sveitsissä, joiden lainsäädännössä asetetut rekisteröintiedellytykset ovat verrattavissa asetuksen N:o 40/94 mukaisiin edellytyksiin.

24 Virasto huomauttaa ensinnäkin, että muotoja, joita nyt haetaan tavaramerkeiksi, on pidettävä tavanomaisina eivätkä ne näin ollen täytä tavaramerkille asetettua tehtävää, joka on alkuperän osoittaminen.

25 Toiseksi virasto kiistää sen, että muodoilla olisi tavaramerkkeinä muihin merkkeihin nähden suurempi kyky täyttää erottamistehtävä. Virasto voi kylläkin ottaa huomioon ne seikat, jotka kantaja on esittänyt kyseisten taskulappujen tunnettuuden osalta, mutta ne eivät millään tavoin sido virastoa.

26 Virasto toteaa kolmanneksi, että kyseiset lamput tulisi pikemminkin suojata patentilla. Tässä tapauksessa kolmiulotteisten tavaramerkkien osalta voidaan sitä vastoin todeta, että niiden muotojen on oltava epätavanomaisia ja mielivaltaisia, mitä ne nyt esillä olevassa asiassa eivät ole.

27 Virasto toteaa lopuksi, että ne kansalliset rekisteröinnit, jotka tavaramerkiksi haetuille lamppujen tietyille muodoille on myönnetty, eivät velvoita virastoa rekisteröimään niitä. Benelux-maissa suoritetun muotojen rekisteröinnin osalta virasto väittää muun muassa, että rekisteröintihetkellä Beneluxin virasto ei tutkinut tavaramerkkien erottamiskykyä tai kuvailevuutta ja että se rekisteröi ne automaattisesti, sillä tällainen tutkiminen otettiin käyttöön vasta vuonna 1996. Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritetun muotojen rekisteröinnin osalta virasto väittää, että rekisteröinti saatiin osoittamalla, että kyseinen muoto oli saavuttanut siellä erottamiskyvyn käytön perusteella. Vastaavasti Yhdysvalloissa muodon rekisteröimistä koskeva hakemus tehtiin vuonna 1984 ja rekisteröinti saatiin vuonna 1997, minkä nojalla voidaan ajatella, että rekisteröinti saatiin sen vuoksi, että tavaramerkki oli saavuttanut erottamiskyvyn käytön perusteella. Saksassa ja Sveitsissä myönnettyjen rekisteröintien saantiin liittyviä olosuhteita ei ole selvitetty. Saksan osalta voidaan lisäksi todeta, että epävirallisista asiakirjoista (Delmas-tietokanta) on pääteltävissä, että kumoamismenettelyjä on vireillä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

28 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan tavaramerkkejä, "joilta puuttuu erottamiskyky", ei rekisteröidä.

29 Tavaramerkki on erottamiskykyinen, jos sen avulla on mahdollista erottaa tavaramerkkihakemuksen kohteena olevat tavarat tai palvelut alkuperänsä osalta muista tavaroista tai palveluista.

30 Tietyn tavaramerkin erottamiskykyä on arvioitava yhtäältä suhteessa näihin tavaroihin ja palveluihin sekä toisaalta ottamalla huomioon näiden tavaroiden tai palvelujen kuluttajista koostuvan kohdeyleisön käsitykset.

31 Tässä arvioinnissa on syytä huomata, että tavaramerkin ei välttämättä tarvitse mahdollistaa sitä, että kohdeyleisö voisi tunnistaa tavaran valmistajan tai palvelun suorittajan osoittamalla kohdeyleisölle tarkasti näiden henkilöllisyyden. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. mm. asia C-39/97, Canon, tuomio 29.9.1998, Kok. 1998, s. I-5507, 28 kohta) tavaramerkin keskeinen tehtävä on näet taata kuluttajalle tai loppukäyttäjälle tietyllä tavaramerkillä varustettujen tavaroiden tai palvelujen alkuperä. Tavaramerkin on mahdollistettava se, että kohdeyleisö voi erottaa nämä tavarat tai palvelut muista yrityksistä peräisin olevista tavaroista tai palveluista ja että kohdeyleisö voi luottaa siihen, että kaikki tavarat tai palvelut, joissa sitä käytetään, on valmistettu tai suoritettu niiden laadusta vastaavan merkinhaltijan valvonnassa. Vain tällä tavoin tavaramerkki mahdollistaa sen, että kuluttaja, joka hankkii tavaroita tai palveluja, joissa tätä merkkiä käytetään, voi myöhempiä hankintoja suorittaessaan tehdä saman valinnan, jos kokemus on osoittautunut myönteiseksi, tai tehdä toisenlaisen valinnan, jos kokemus on osoittautunut kielteiseksi.

32 Lisäksi on syytä todeta, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, jonka mukaan tavaramerkkejä, joilta puuttuu erottamiskyky, ei rekisteröidä, eri merkkityyppejä ei millään tavoin erotella toisistaan. Näin ollen arvioitaessa sellaisten kolmiulotteisten tavaramerkkien erottamiskykyä, jotka muodostuvat itse tavaran muodosta, kuten nyt esillä olevassa asiassa, ei ole syytä soveltaa perusteita tai asettaa vaatimuksia, jotka ovat ankarampia kuin muihin tavaramerkkiluokkiin sovellettavat perusteet tai vaatimukset.

33 Arvioitaessa, onko jokin tavaramerkki erottamiskykyinen, on kuitenkin otettava huomioon kaikki kyseisen yksittäistapauksen olosuhteisiin liittyvät merkitykselliset seikat. Näiden seikkojen joukosta ei voida sulkea pois sitä seikkaa, että rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin luonne saattaa vaikuttaa siihen, miten kohdeyleisö ymmärtää merkin.

34 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on lisäksi riittävää osoittaa, että tavaramerkillä on vähimmäiserottamiskyky, jolloin tätä ehdotonta hylkäysperustetta ei sovelleta. Tämän vuoksi on siis selvitettävä osana

a priori -tutkintaa ja ottamatta huomioon asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua merkin tosiasiallista käyttöä, mahdollistaako hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki sen, että kohdeyleisö voi erottaa merkin osoittamat tavarat tai palvelut muista yrityksistä peräisin olevista tavaroista tai palveluista tilanteessa, jossa se joutuu suorittamaan valintansa näitä tavaroita tai palveluja hankkiessaan.

35 Tavaramerkkien erottamiskykyä on arvioitava ottaen huomioon tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan oletetut odotukset (asia C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomio 22.6.1999, Kok. 1999, s. I-3819, 26 kohta ja asia T-359/99, DKV v. OHMI, (Euro-Health), tuomio 7.6.2001, 27 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Ne tavarat, joiden muodon rekisteröimistä tavaramerkeiksi on haettu, tässä tapauksessa viisi taskulampun muotoa, ovat yleisiä kulutushyödykkeitä, ja kohdeyleisön on näin ollen katsottava koostuvan kaikista kuluttajista.

36 Arvioitaessa, voivatko tavaramerkkihakemuksen kohteina olevat viisi taskulampun muotoa vaikuttaa keskivertokuluttajaan siten, että tämä mieltää niiden osoittavan alkuperää, toisin sanoen siten, että muoto yksilöi tavarat ja yhdistää ne tiettyyn kaupalliseen alkuperään, on syytä todeta ensinnäkin, että näille muodoille on ominaista lieriömäisyys. Tämä lieriömuoto on yksi taskulamppujen tavanomaisista muodoista. Neljässä esitetyistä hakemuksista taskulampun lieriömuotoinen runko-osa laajenee lampun siinä päässä, jossa polttimo sijaitsee, kun taas viidennessä hakemuksessa lampun runko-osa ei laajene, vaan se on puhtaasti sylinterinmuotoinen. Kaikissa näissä hakemuksissa tavaramerkit vastaavat muotoja, joita muut markkinoilla olevat taskulamppujen valmistajat käyttävät yleisesti. Hakemusten kohteina olevat tavaramerkit osoittavat näin ollen kuluttajalle pikemminkin tavaran eivätkä mahdollista tämän tavaran yksilöintiä eikä sen yhdistämistä tiettyyn kaupalliseen alkuperään.

37 Niiden ominaispiirteiden osalta, joihin kantaja viittaa todetessaan, että tavaramerkeiksi haetuilla muodoilla on myötäsyntyinen kyky erottaa kantajan tavarat kilpailijoiden tavaroista, ja joihin kuuluvat muun muassa niiden esteettiset omi-

naisuudet ja niiden harvinaislaatuisen omaperäinen muotoilu, on syytä todeta, että näiden muotojen nämä ominaispiirteet ovat pikemminkin muunnelmia taskulamppujen tavanomaisista muodoista kuin sellaisia muotoja, jotka kykenisivät yksilöimään kyseiset tavarat ja yksinään osoittamaan tietyn kaupallisen alkuperän. Keskivertokuluttaja on tottunut näkemään nyt kyseessä olevien muotojen kaltaisia, monin eri tavoin muotoiltuja muotoja. Rekisteröintihakemusten kohteena olevat muodot eivät eroa yleisesti myynnissä olevien samantyyppisten tavaroiden muodoista. Ei siis ole oikein kantajan tavoin väittää, että kyseisten taskulamppujen erityispiirteet, muun muassa niiden esteettisyys, saavat keskivertokuluttajan ajattelemaan tavaroiden kaupallista alkuperää.

38 Kantajan väitettä, jonka mukaan muodoilla on tavaramerkkeinä suurempi erottamiskyky kuin sanamerkeillä, ei voida hyväksyä. Tältä osin on huomattava, että kyseisen tavaran keskivertokuluttaja on tottunut pitämään sanamerkkejä tavaran yksilöivinä merkkeinä, mutta tämä ei välttämättä koske itse tavaran muodosta muodostuvia merkkejä, joista on kyse nyt esillä olevassa asiassa. Tavaroiden muodosta muodostuville kolmiulotteisille tavaramerkeille asetettavat edellytykset eivät siis saa olla sanamerkeille asetettuja edellytyksiä lievempiä, sillä kuluttaja on tottunut kiinnittämään huomiota pikemminkin sanamerkkeihin.

39 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä ehdotonta hylkäysperustetta ei nyt esillä olevassa asiassa voida jättää soveltamatta sen vuoksi, että on mahdollista, että keskivertokuluttaja on voinut tottua tunnistamaan kantajan tavarat yksinomaan niiden muodon perusteella. Haettuja tavaramerkkejä voitaisiin tarkastella tältä kannalta ainoastaan kyseisen asetuksen 7 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa, mutta kantaja ei ole menettelyn missään vaiheessa vedonnut tähän lainkohtaan. Kaikki kantajan esittämät edellä 17—22 kohdasta ilmenevät perusteet, joilla se pyrkii osoittamaan haettujen tavaramerkkien erottamiskyvyn, liittyvät siihen mahdollisuuteen, että kyseiset taskulamput ovat tulleet erottamiskykyisiksi käytön perusteella, eikä niitä näin ollen voida pitää merkityksellisinä arvioitaessa, ovatko ne myötäsyntyisesti erottamiskykyisiä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

40 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen nyt kyseessä olevilla kolmiulotteisilla tavaramerkeillä, kun niitä tarkastellaan tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan näkökulmasta, ei voida yksilöidä näitä tavaroita eikä niiden perusteella voida erottaa näitä tavaroita sellaisista tavaroista, joilla on muu kaupallinen alkuperä.

41 Tähän päätelmään eivät vaikuta ne seikat, jotka kantaja on esittänyt tiettyjen kansallisten tavaramerkkivirastojen käytännöstä. Tältä osin on syytä muistuttaa, että tavaramerkkejä koskeva yhteisöjen lainsäädäntö muodostaa itsenäisen järjestelmän, joka koostuu sille ominaisesta tavoitteiden ja sääntöjen kokonaisuudesta, ja itsessään riittävän järjestelmän, jonka soveltaminen on riippumaton kansallisista järjestelmistä (asia T-32/00, Messe München v. OHMI (electronica), tuomio 5.12.2000, Kok. 2000, s. II-3829, 47 kohta). Näin ollen arvioinnin, joka suoritetaan harkittaessa, onko merkki rekisteröitävissä yhteisön tavaramerkiksi, on perustuttava ainoastaan asian kannalta merkitykselliseen yhteisön lainsäädäntöön. Näin ollen jäsenvaltiossa tai jopa yhteisön ulkopuolisessa maassa tehty päätös, jolla tämä sama merkki on hyväksytty rekisteröitäväksi kansalliseksi tavaramerkiksi, ei sido virastoa eikä asiaa mahdollisesti käsittelevää yhteisöjen lainkäyttöelintä.

42 Näin ollen on syytä todeta, että valituslautakunta on perustellusti katsonut, että rekisteröintihakemuksissa tarkoitetuilta kolmiulotteisilta tavaramerkeiltä puuttuu erottamiskyky. Kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on viraston vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan viimeksi mainitun oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Mengozzi Tiili Moura Ramos

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä helmikuuta 2002.

H. Jung
kirjaaja

P. Mengozzi
neljännen jaoston puheenjohtaja